

בשם ה' הגה' הרשר' ממאגעלניצא וצוקלה'ה

עורכת שלחן פרנסחה ע' כ' השנה בהרחבנה
להמקימה ושמירתה כפשתה וככרמו :
צפון ברך. שהמזה מוציאה גם ברכות
צפונים וגנווים ליראי ה'
ולוחשיי שמוי ית' :

הלו. גימ' אד' פ' המודוע ולגנות כי הוא
ית' אדון כל האדרונים ינץ' :
נדצת. גימ' משה כי הוא ה' רצוי
ואהוב האמתי לפני השם ינץ'. כן
ב' רצחה שה' משותקן להשיג גם שער ה'ן
מן שעורי בינה. והל' נרצה מרומו ע' פ'
הנודע (עירובין י"ט שם"ר פ"ז) שנם
מתהיהם עללה הילול ושיר חי העולים
ב'ה. אמן זה לא פרצוינו ית' כ"כ כי
חפש חסד הוא ומרומים כאן אם מקימים
הסדר כגון נוכחה להיות מהמללים הרצוי
?שמו ית' ונרצה לו לכפר :

ודלא שעדמה וכי אמר בשם מورو ורבו
הה'ק' מעזובעו ז'ל עפ'י הגמ' (פסחים פ' ע' ב') ארא' מה דכתיב צדקה
פרוזונו בישראל, צדקה עשה הק'ה
בישראל שפוזן בין האומות וכי ערד דא"ל
להא"י עכו"ם משום דלא ידעתני היכי
תחשבו תכלינן כולהו ליתננהו גביכו
מה דאיכא גביכי קרי לכו מלכחות קטיעתא
א"ל גפא דרומאי בהא נחמן וכנהא סלקינן,
ופירש'וי במחשבת זו אלו עסוקים תמיד,
זהה הכוונה והוא שעדמה מפני שלא אחד
בלבד עמד עליינו לכלותינו, שאנו בין
אומה אחת שייעמוד עליינו חיז', אלא שככל
דור ודור עומדים עליינו לכלותינו שאנו
בין הרבה שעומדים עליינו, כי צדקה עשה
הקב'ה שפוזן כו' וכוה מצילנו מידם כנ"ל;
וירך מצירמה אונס ע"פ הדיבור, לאורה
וכיו יש דבר שלא ע"פ הדיבור, אך
יש בו רמו מוסר לשמר היטוב מוציא
שפתו בפרט מה'ר' וכדומה כי עי'ז' ה'
הגנות מצרים כמ"ש אכן נודע הדבר, וזה
וירך מצירמה אונס ע"פ הדיבור שעל
ידי דיבורים ידרו. ושוב על שלא ה'
ב' לא נאה, כי לא יאה, נאה יאה עולמים
חסד, וזה נאה ויהה לפניו ית' כי חפצ'
חסד הוא וזה שאנו אומרים לך וך, פ'!
שהכל שלך לא בחנו ועטם ידינו, לך אף
ך' הגם שנודה לעפעמים כחרון אף והסתרת
פניהם חיז'ו'ג'ך לך הכל שלך כי עי'ז' נתגלה :

כ'ין ה' המלכה:

קדיש. אהרי ראות רבות החומרות לבער
בעניין הבדיקה הי' והיר ל凱דש על עצמו
לקדש עצמו במותר לו :
ורחץ. אחרי התקדש עצמו על הubar :

ברפס. גוט' ס' פרך הרמו כי נודע
גודל מצות הצדקה בפרט קודם
than הקדוש הזה אשר צריך החג מרובים
כמובואר בש"ע המנחה ממונות חתים.
העיקר להחת בסבר פנים יפות ולפיס
הנזרך והופיעו ביה'א ברכות כמובואר
בנאי, וזה סמך פרך כשתסמו'ק להנזרך
תדבר אפי'ו בפה רך לפיטסו ותתברך בכ"ט :

ירחץ. לחתוך עם עניינים מחלוקת, וגם
יזכר כל איש כי הוא רך חז'י
מחיק' אי' ממעל ולכך כי מה שמתנתנו
אדם מימתה כן מעורר מלמעלה מבואר
בפשט הפסוק ה', צלך כשם שהצל עשו
כ' מה שראה לנוודן כנ' כביבול הקב'ה
עשה כפי מה שהאדם עושא לנווד' :

בג'וז. אמרו מגיד ולא יגיד לרמזו כי
בלילה ההוא אדר' כל האיש
הגלבב היה מجيد חדשות ביצ'ם
ולהתלהב רב'בו בכלות הנפש לאחבת
בוראיינו ית' כבינתה, זו'ש והגדת לבן
פי' פ'כינחן כפי מה שאתה מבין בשכל
בנתק' שחנן ד' חס'ר חסדו יתברך עד
הרגניות כאלו אתה יצאת ממצרים ובזה
נוושע יצאת מכל המצרים :

רחצ'ה. להגביר בקרבו מדה' האמונה
ובבטחון ע"ש ב' אנא רחץ' :
ומجيد רחצ'ה. לרמו אם קיים כן ננארם
למעלה או כחו להגדר לוולטנו כן, רחצ'ו
והוoco לד' :

מוציא מצה מדור' לרמו כי מצות
המרירות מאדם המקימה בהקשר ויתרונו,
זהה מוציא מצה מרור, שהמזה מוציא
כל מה שנגזר לרעה חיז' כי מרור בגין
מות ומצע' נוטריקון "צדקה תazziel
ממות" :

בורך. לרמו שקדושה המזה מוציא גם
מה שנברך חיז' איזה מרירות
על איש יסעו מראה וייחנו במתקה וינצל
מכל' צרה וצוקה :
שלחן עורך. לרמו שהמזה הקדושה

לא' שאלו אותו מפני מה המשדרים החדרדים לדבר ה' כאשר בא חת' אופרים היל' בילוי פסח בשמה רבתה כמנగ' הב' והארוי'ל, ובתקון החות אשר גם נה נוא לפ' הב' והאר' ז' לא אינם נזהרים, והшиб כי אלו רואים פטש כאשר א' והוא בשמה כמו שמתה נשואין וכדומה או' מרוב השמתה כולם מתקבלים לרצון פנוי גם אפי' מי שתרע' והצ' ג' ואינו אהוב בעניי שמתה עט כולם, אבל כשאדם הוא בצער ואבל ח'ו אז איתו מתקבל לפניו רק אהובה המשתחף בצערו בכל' ג'ו אבל לא מי שאנו נגע צعرو בלבו וכ'ש מי שגורם אליו צער ואבלו, כן הוא כביכול אצל' הקביה והגמיש טובן ודברי פח'.

מש'כ בשם כ'יך רבינו מאנג'ניצא בכוננות קרש ורחץ, הנה אנחנו שמעתי מאת החסיד המפרוס ר' מאיר יחיל גאטעהל' ע'ה景德ה'צ' ר' משה מפטענץ' שה' תלמיד חבר' לרביינו מאנג'ניצא בהסתופו בצל' כ'יך אומ'ך' הה'ק ש'יט'א באטואצ'ק בחה'פ' ואמר לפניו בשם רבינו בכוננת קרש ורחץ היינו שם שהוא עתה אצלו בבח'י קרש צרי' להיות אח'יכ' ורחץ שירחץ ע' מה וקיט' כ'יך אמר'ך' ש'יט'א מאד והכוונה כי האדם הישראלי נירך' להיות הולך מדורגה למורה למורה וכדרוגה ומפללה אלה פוט' את הראשונים, וצד' שאחו'ל' במשנה ביצה פ' חומר בקדש טב' לקרש אסור לחתאת ובגדי קרש מדרס לחטא'ת, וכען זה שמעתי שהחוה הרב' מלוב'ן ז' פ' בר'ה בחזרתו מעשיית חשל'יך' אצל' הנהר פגע בתלמידו אDEM'ך' הגה'ק ר'ג'ן מרהPsiין זצ'יל' ושאל' לו לא אפשרר רב' היכן את הולכים כי לא ה'י המנהג שם שהעולם חסידים יג'כו ג'יכ' לעשות תשלה', והשיב לו ברוך צחות כרכו בקדש אני הולך ליקוט העכירות הקטנים שהרב' השlein' שמה ודרוח' וסת' :

בם' דברי אלימלך כ' שמעתי מסאמ'ך לאונדו קודם אמרת הגדרה זילו ושבטו סיטורא

בטוהשיות אור ליום ועשה ל'ם כי ישא'ך בנק' לנו ואמרת לו לנו ישועה קרבה לפ'ך מה לדורו יצ'.

שפעת של'ו' וברכה מא' המערה עד שלום כהה לכבוד בני יקורי הרה'ג' חוו'ש מושלים במלות ובפדות כשי' טה'ר שמחה אביעזר' אלעוזר שליט'א אבר'ך מיעדזעשין יצ' :

מכחbek היקר קיבלתי, בו הודיעת כי יהיבת דעתך למשה'ר ולקבוע בדפוס כוון ההגנה גבורות ישראאל' מאת כ'יך אומ'ך' עט'ר הגה'ק מקובל אל'קי פמורח שמש ער מבוא מהול' שמו המניד'ה' מלאנוני' זצ'יל' צ'ס' מטה' משואה יבנו הרה'ק הרבי ר'מ זצ'יל' כפו שנדרס מלפנים רק שהוא פרשה שנאמרה ונשנית בשבי' דבר שנחדר ביה מה אתה הוסיף עלי', מלבד מה שנקית אותה מהמן השיבושים וקשותיהם וטשותיהם שעלו בו בדפוסים הראשונים הוסיף אל'יו מאטרים מהה'ק של'א נדפסו שם, וגם הוסיף עלי'ו פנינים יקרים מכ'יך אומ'ך' הגה'ק זצ'יל' מאנג'ניצא, זכותם יגן עלינו עד שפניהם חדשות בא לאכן, הנני אומר ישר חילך' ויעזר השית' שתוכה פברך עלי' המוגמר בכ' טוב. ואשר בקשת ממני לשוו'ך' ז' מאטר'ך' קרש הנמצאים אתי ידו'ים ז' מאת זקיני הגה'ק הנ'ל להודיסם ביחד, גם להוציא נושא' משל'י מהירושי תיל' הנמצאים אתי בענייני הסדר והגדה זמן שנות ובגון דא צריכה צילותא ומשך אשר חני'ה א' אם כי ראש'יכ' כבר עלי' ז'ע' רג'ל' א' כי המודיס אמר' כל'ה מעשי', וגם הזמן משמש ובא כי הגיע קול כרו' הראשון בערב תאכלו מצותע'ן כ' מה דאפשר אללא רצונך ודלא אפשר לא אפשר :

בם' אמר' אלימלך להה'ק מגראדזיסק זצ'יל' כ' שמעתי בשם אומ'ך' זצ'יל' שהשיב